

Grøf

Lotte Salling

Den nysgerrige gris

Forlaget Forum

Her er grisen Grøf.

Som du nok kan se, er hun ikke
en helt almindelig lille gris.

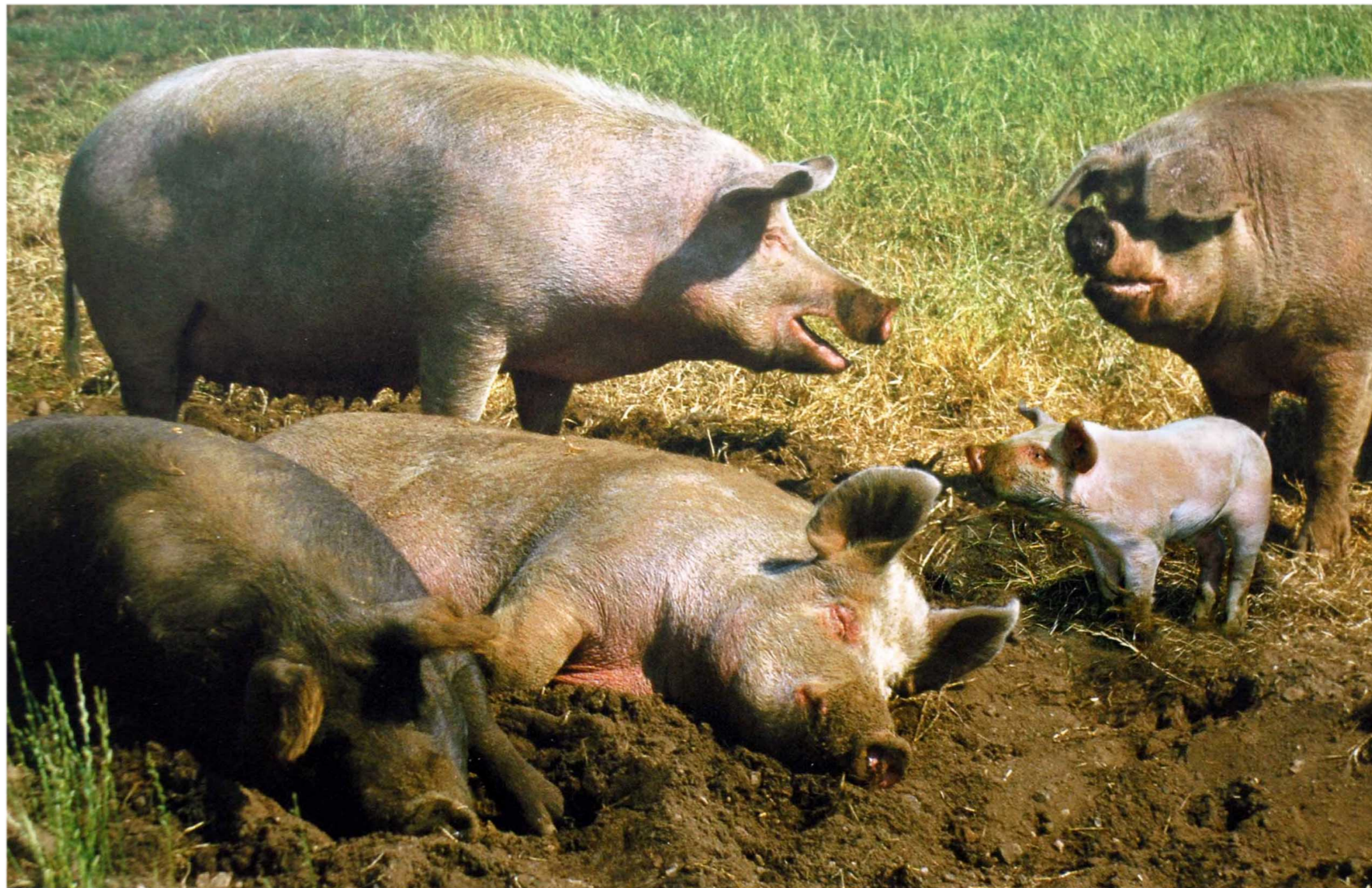
Her har du historien om,
hvordan Grøf blev ven
med en kat ...

Der var engang en lille gris, der boede med sin familie i en stor indhegning. Alle grisene åd og grisede sig til, men ikke den lille gris. Hun kedede sig.

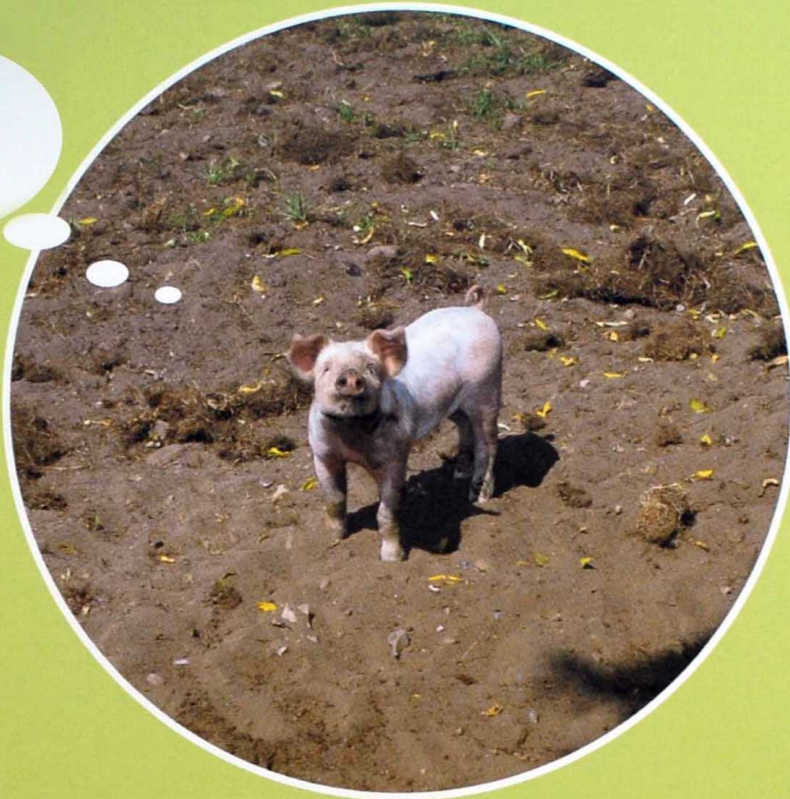

"Grøøøf," skreg grisen, når hun var sur. Den lille gris sagde kun "Øf" når hun var glad, men det var hun ikke ret tit. Derfor kaldte de andre grise hende Grøf.

Grøf ville gerne ud at se verden, for hun var træt af det samme griseri dag efter dag. "Men Grøf, vi er jo frilandsgrise," sagde grisemor. "Og det kan du være stolt af, for det er nemlig meget fint!"

Suk!

"Grøøøf," svarede Grøf, for hun var ikke spor stolt. Hun ville meget hellere være en vild gris og gå på opdagelse og møde andre dyr. Derfor stod hun tit og dagdrømte.

Mor puffede Grøf ned i et mudderhul for at lære hende at grise sig til som en rigtig gris. Bagefter puffede hun hende helt op i truget for at få hende til at spise. "Grøøøf," råbte Grøf, som nu var sur og træt af mad og mudder.

"Brok dig ikke så meget," sagde mor. "Spis, min lille gris, så du kan blive lige så fed og flot som mig." Men Grøf ville hellere finde en legekammerat.

Derfor løb Grøf en morgen hjemmefra og ud i verden. Hun masede sig ud under indhegningen og gik over markerne, forbi dyr som hun aldrig havde set før.

En stor, flot ged stod og så venlig ud, og Grøf sagde:
"Hej med dig, horndyr, vil du ikke hellere lege end at
stå her og kede dig?"

Geden lo højt: "Baah-haah, en gammel ged som jeg,
– nææh, jeg står vist bedst som jeg står!"

"Grøf," sagde Grøf og gik videre.

Grøf så en flok
kalkuner trippe
omkring.

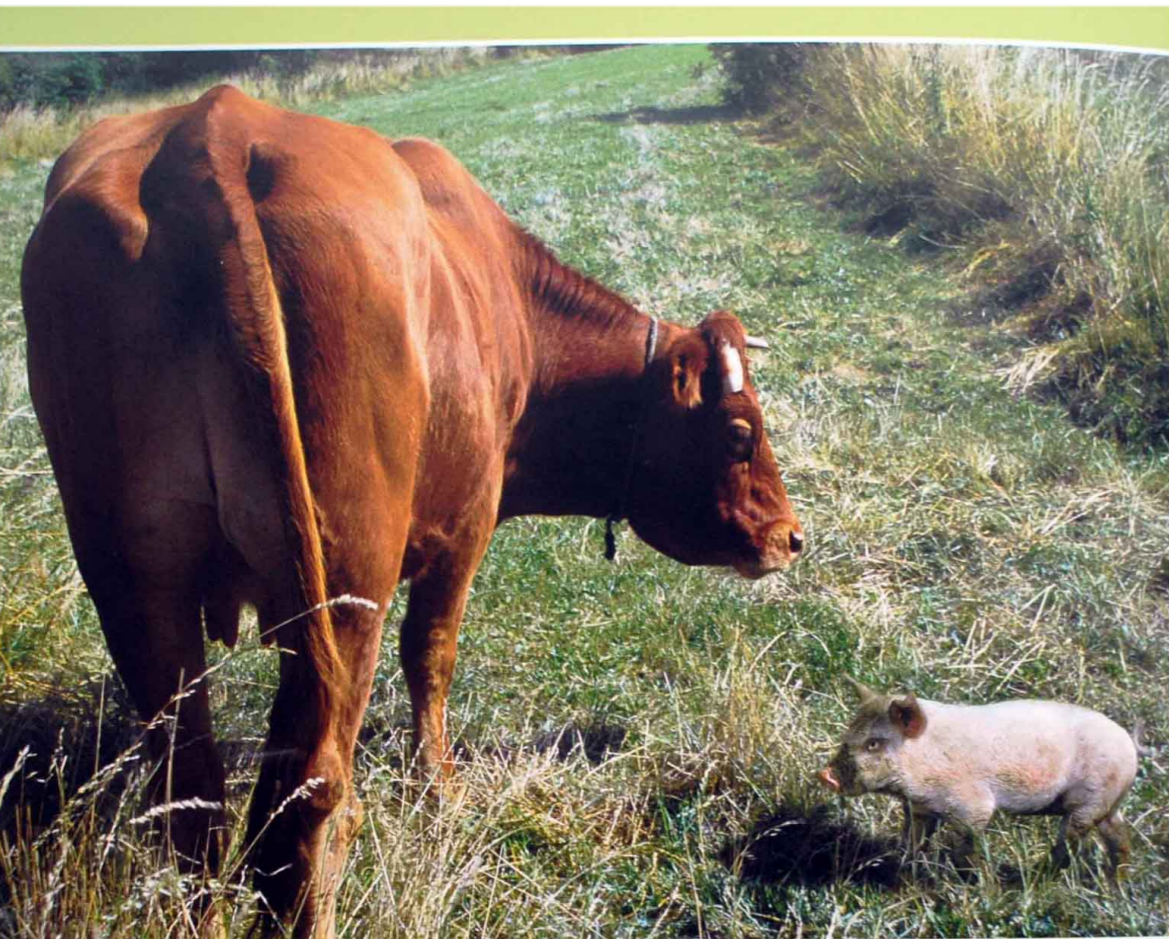
"Hej med jer,
rødho'der, vil I
lege fangeleg?"
spurgte hun.

Men kalkunerne
gloede bare og
sagde underlige

lyde. "Grøf,"
sagde Grøf og
gik videre.

Grøf fik øje på et dyr, der bare stod og stod.

"Hej med ..." Grøf standsede helt forskrækket over det store dyr.

"Øh, vil du mon lege?" hviskede Grøf.

"Muuhnej, jeg er jo en ko," svarede koen, "så jeg kan bedst li' bare at stå og tygge drøv og glo."

"Grøf," sukkede Grøf og gik videre.

Ved udkanten af marken så Grøf pludselig to bagben stikke op fra et hul. "Hej med dig, hr. pelsdyr, vil du lege?" gryntede Grøf.

"Vuf," gædede hunden, "ja, hvis du kan li' at grave efter kødben!"

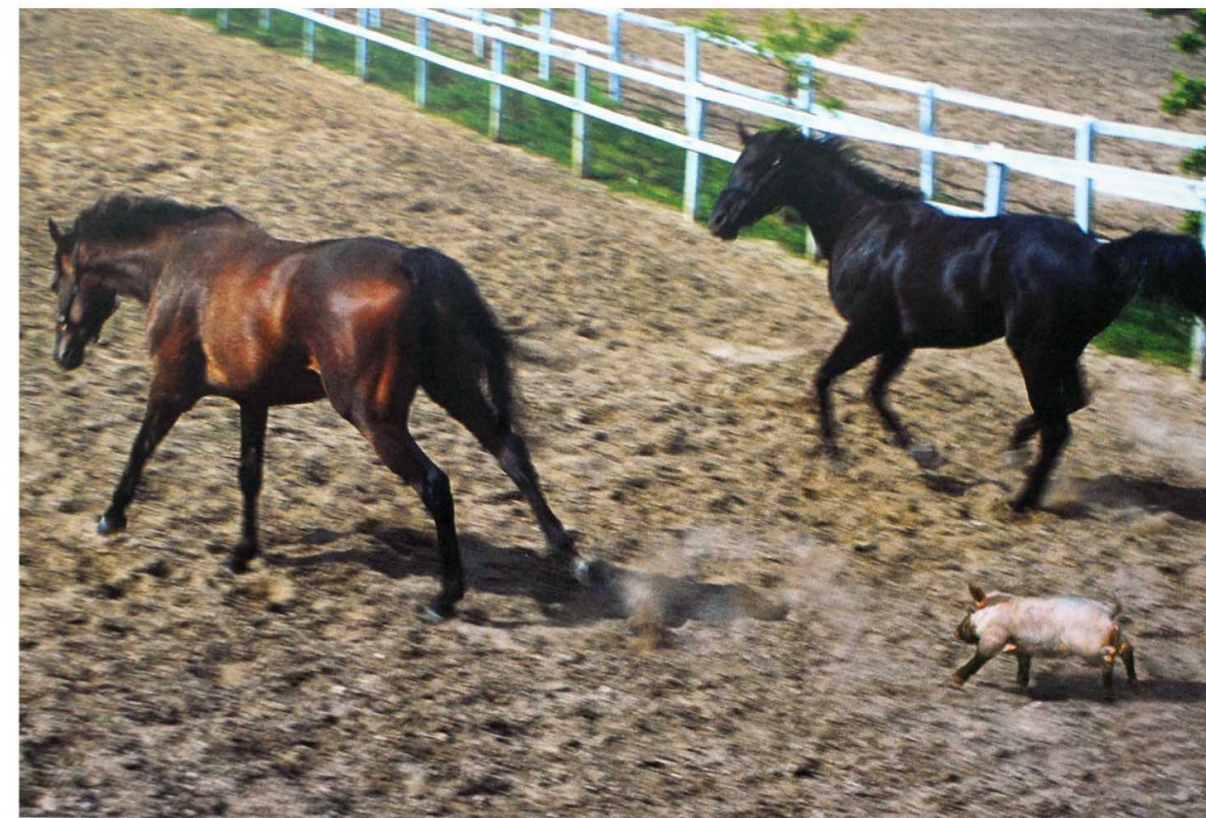
"Grøøf, NEJ tak!" sagde Grøf og gik videre.

På græsmarken gik nogle gæs. "Hej med jer, I vraltevadere, er der mon én af jer, der vil være med til at lege?" prøvede Grøf frisk, selv om hun næsten havde opgivet. Men gæssene skræppede bare surt og vraltede væk. "Grøf," mumlede Grøf og gik videre.

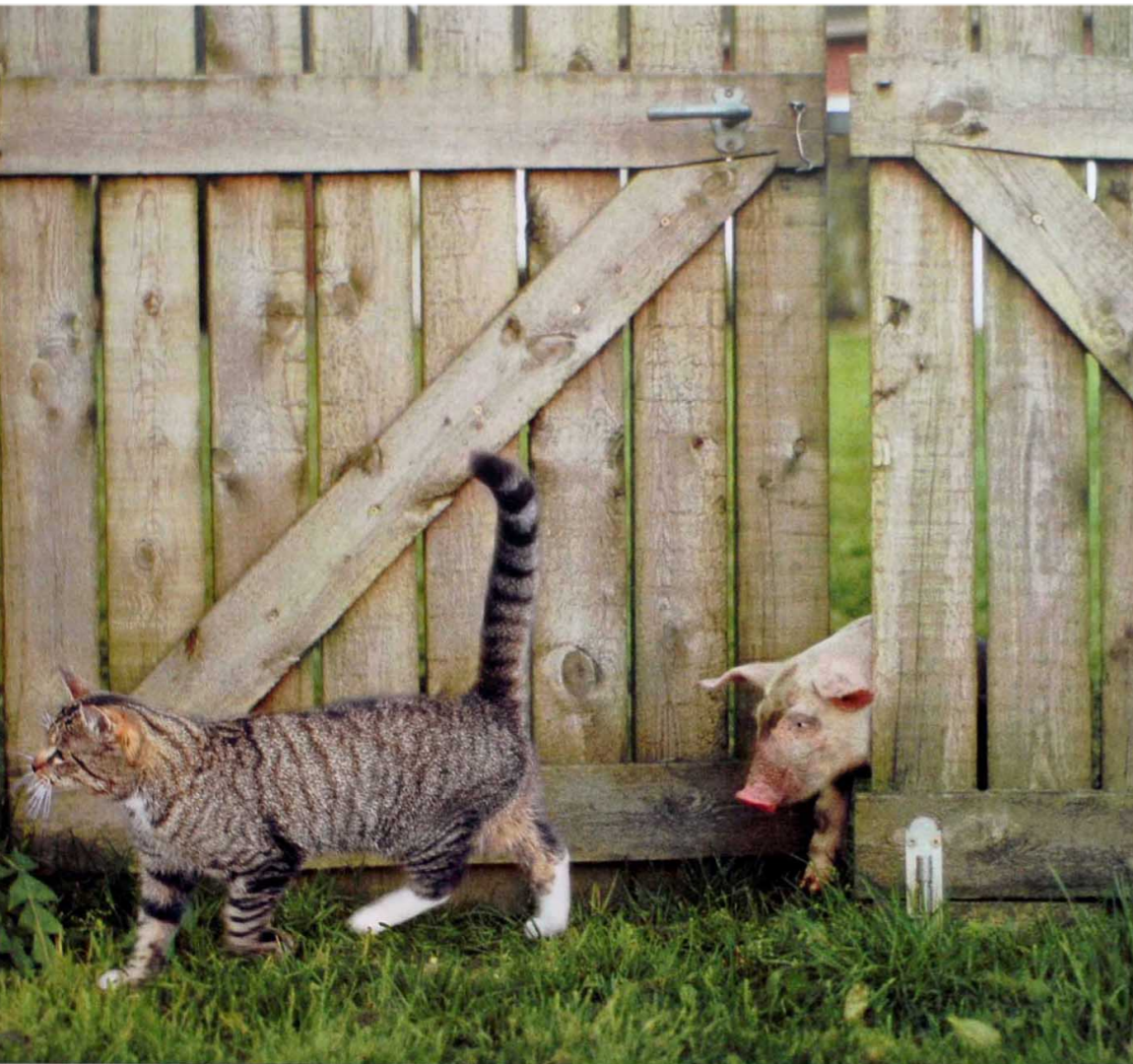

Endelig kom Grøf forbi to dyr, der legede.
"Øf – hej med jer, hurtigben, skal vi løbe om kap?"
"Hiiiih," vrinskede hestene og løb, så Grøf slet ikke kunne følge med. "Grøf, grøf, grøf" råbte Grøf skuffet
"nu orker jeg ikke mere!" Og så gik hun hjemad.

Men på hjemvejen kom hun forbi en kat, der lå og vred sig. Grøf kiggede nysgerrigt på det underlige dyr. "Hvad vil du?" katten åbnede sit ene øje. "Hej med dig omvendte dyr," hilste Grøf. "Jeg ville bare så gerne lege, men jeg kan ikke finde en legekammerat." "Hæng ikke med trynen," miavede katten. "Du kan da lege med mig." Og vupti fór katten ud over marken.

"Grøf ... øh, jeg mener øøf," råbte Grøf glad og sprang efter katten. Sammen sneg de sig ud af den store port væk fra gården. Grøf havde fundet en legekammerat for første gang i sit liv.

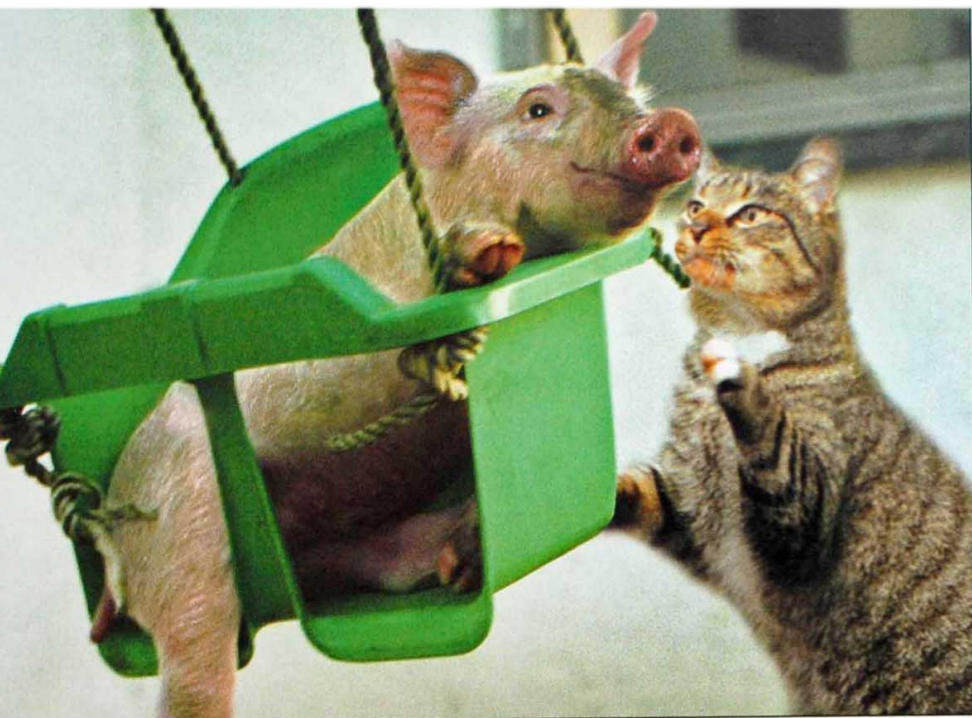
De kom til en stor legeplads. "Øøf, sikke en skæg leg," grinede Grøf, da de fandt en flot bold, og katten viste Grøf alle sine bedste fodboldkneb.

"Øf, kom med herop?"
skreg Grøf fra et
klatrestativ.
Grøf havde aldrig
set verden så højt
oppe fra.

"Øf, hvor er der
langt ned," råbte
Grøf og kiggede ud
på alle husene og
gårdene og dyrene.
Grøf følte sig som
den heldigste gris i
hele verden.

"Øf, hvor det kilder i maven," hvinede Grøf, da de fandt en gynge, og katten skubbede hende frem og tilbage.

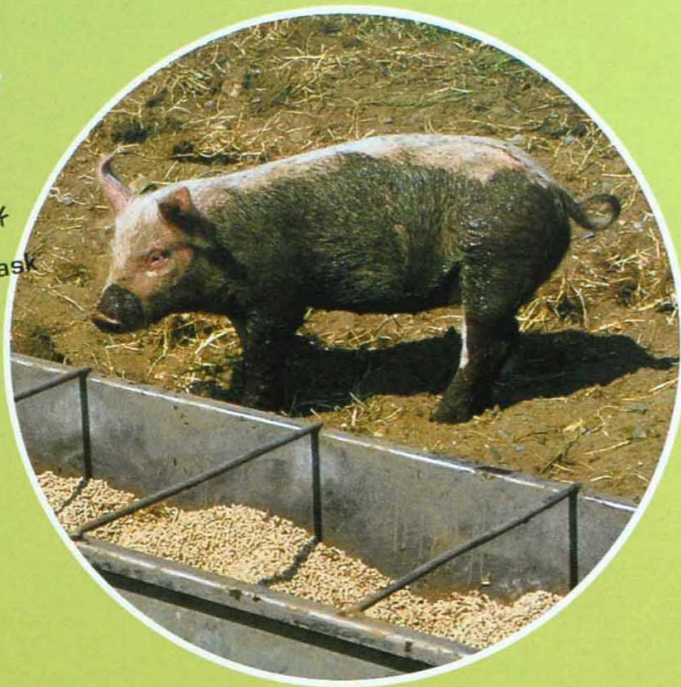

"Øf, hvor er jeg dejlig træet," gryntede Grøf da solen var ved at gå ned. De var kravlet op i et højt træ for at finde ud af, hvor de var. Grøf kunne se gården og sin indhegning og fik en klump i halsen.

Hun havde lidt hjemve, og syntes næsten hun kunne høre mor kalde!

Grøøøøøf!!!!

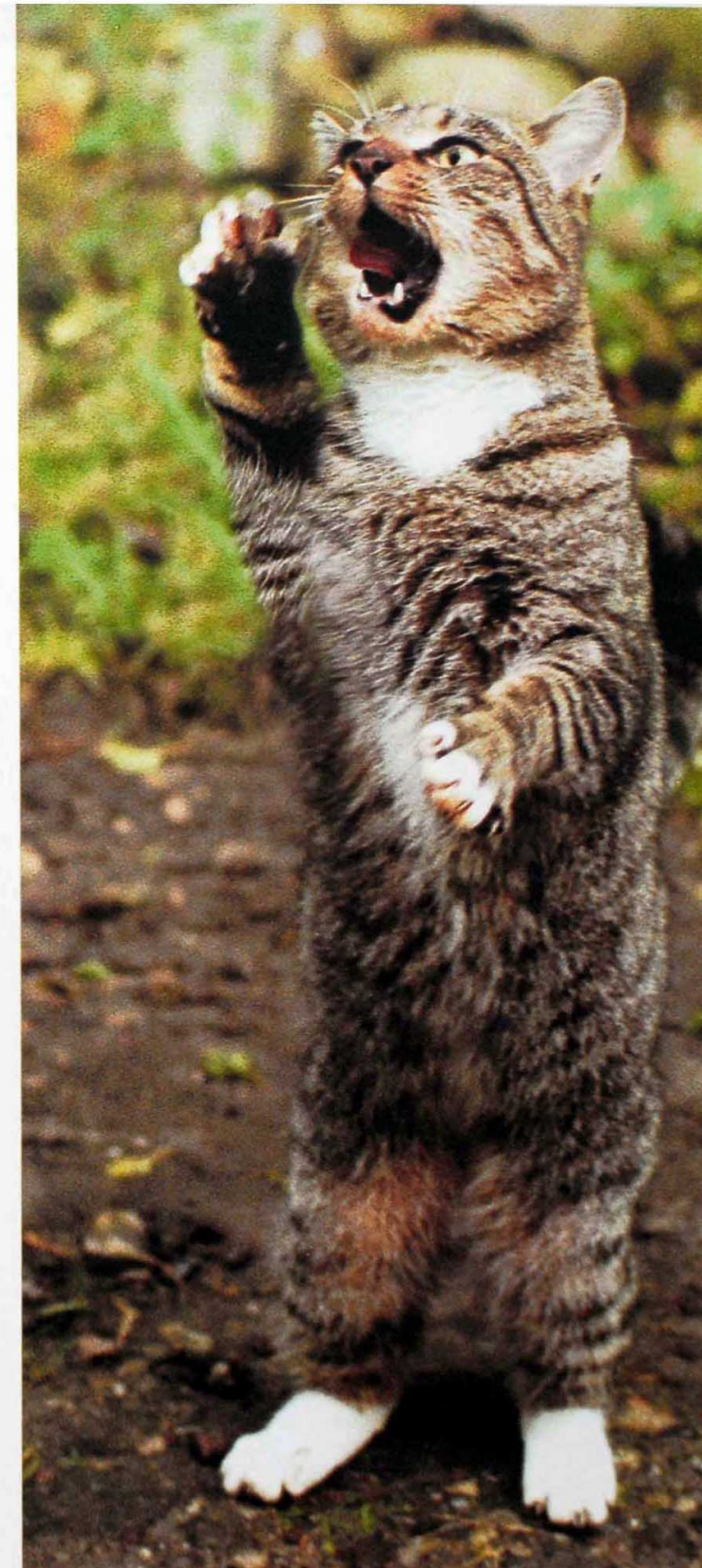

Da Grøf nåede hjem, var hun så søvning, at hun faldt pladask om i et stort, blødt mudderhul og snorksov til langt op ad formiddagen.

Og da hun vågnede, gik hun hen til truget og åd så længe, at mor blev meget stolt.

Hver dag dukkede katten op uden for indhegningen og råbte: "HEJ GRIS, KOM UD OG LEG!" "Øøf," svarede Grøf og løb ud til sin legekammerat.

Sammen lavede de to venner en masse tossede ting. Ting du måske slet ikke troede, at grise og katte kunne finde på. Og Grøf var en glad gris igen og gryntede altid "øf" – og aldrig mere "grøf".

Og sådan gik det til, at Grøf fra nu af legede og grisede sig til hver dag. Ja, du kan nemt finde Grøf, for hun blev selvfølgelig den mest beskidte gris i hele familien.

